

Chiều Đi Lên Đồi Thông

Chiều đi lên đồi thông, phấn thông vàng bay đó!
Phấn thông vàng và gió, nhớ quá áo dài em

Chiều đi lên đi lên nắng tà huy mái rạ,
nhớ đồng bằng, nhớ quá, áo bà ba Cửu Long!

Phấn thông bay như rồng, và, em bay trong lòng
anh tương tư từ đó - phấn thông vàng và gió...

Bây giờ còn đâu nữa xe lửa xuyên rừng thông
tiếng rảng cửa lũng bùng, tiếng thông reo ve vuốt...

Bây giờ buồn trong suốt giọt nước mắt của tôi
áo dài kia ai phơi chiều quê người hết nắng!

Ở với nhau không đặng thì xa nhau ngàn năm!
Chiều ơi chiều xa xăm...đồi thông chừ mấy mộ?

Đồi thông chừ ai đổ lá thông và phấn thông?
Em còn nhớ hay không ngói hồng ngói trường nữ?

Anh biết em nhớ chớ, anh biết anh nhớ em...
Chiều đi lên đi lên lên nỗi buồn chất ngất!

*

Mai em về Cầu Đất hái giùm anh nhúm trà
gói trong áo bà ba, cả anh, dòng nước mắt...

Trần Văn Lê

